

Φαντασία ήχων στα πικάπ

ΠΟΣΟ ΜΠΟΡΕΙΣ να κρατήσεις ένα άξιο παλικάρι έξω από τα πράγματα; Ελάχιστα έως καθόλου, όσο οι περιστάσεις κράτησαν τον κ. Κλιντ Μπουν μακριά α-

πό τα μουσικά χωράφια, από τότε που οι Inspiral Carpets πήραν τα βουνά της λησμονιάς. Θέμα χρόνου ήταν η επιστροφή - You Can't Keep a Good Man

Down - όπως είπε σ' ένα από τα πρώτα κομμάτια της επανόδου του, γεγονός ήδη παλιό, αν κρίνει κανείς πως πρόλαβε να φτιάξει έναν ολόκληρο «στράτο» οπαδών, να οργανώσει επιχείρηση ανοικοδόμησης της ποπ, έτσι όπως ονειρευόταν να είναι.

ΥΠΗΡΞΕ ποτέ δικαιοσύνη στο «βασιλείο» της ποπ; Αν υπήρχε, ο Κλιντ Μπουν θα ήταν στο MTV όσο ο καθημερινός μας Ρίκι Μάρτιν. Η φαντασία στην εξουσία, με τις σωστές δόσεις αυτοσαρκασμού.

Ο ΚΛΙΝΤ ΜΠΟΥΝ μας μιλάει στο τηλέφωνο, λίγες μέρες πριν έρθει στα μέρη μας μεταμφιεσμένος σε ντιτζέι (πρόκειται για την άλλη ταυτότητά του) για να αναλάβει τη μουσική στο κλαμπ «Χοροστάσιο» το βράδυ της Παρασκευής. «Είμαι παθιασμένος με τη μουσική, από όποιο σημείο κι αν βρεθώ μέσα σε αυτή. Είτε ήταν από τα πλήκτρα των Inspiral Carpets, είτε τώρα με τα όσα κάνουμε στους Clint Boon Experience» - ήτοι το νέο και τα μάλα δραστήριο συγκρότημά

του. «Δεν πιστεύω ότι είμαστε τόσο συγκρότημα, όσο μια «τάση», ένα είδος έκφρασης που δεν έχει περιορισμούς στη μουσική, ή στον τρόπο που βλέπουμε και δηλώνουμε τα πράγματα».

ΟΙ CLINT BOON EXPERIENCE συστήνονται ήδη μέσα από δύο άλμπουμ. The Compact Guide To Pop Music and Space Travel και Life in Transition. «Κατανώ πολλές φορές που ο Τύπος έχει δυσκολία, στο να μας χαρακτηρίσει. Είμαστε απλώς οι Clint Boon Experience». Και είναι λογικό να μην ξέρουμε τι μπορούμε να περιμένουμε απ' αυτούς. Το αφεντικό τους, ως ντιτζέι, έρχεται, πριν από αυτούς, να υπερδέψει ακόμη πιο πολύ τα πράγματα.

Μαρία Μαρκουλή

Ο Κλιντ Μπουν βάζει μουσική, την Παρασκευή, στο «Χοροστάσιο». Το πρόγραμμα ανοίγει και κλείνει ο «οικοδεσπότης» ντιτζέι του κλαμπ, Γιώργος Φακίνος

5 ΧΡΟΝΙΑ

1995 - 2000

Πέμπτη 8/2 έως Κυριακή 18/2

Mo' Guajiro

αφροκουβανέζικη μουσική και salsa

Herman Cardenas: τραγούδι, Jude Duverger: κιθάρα

Aaron David Halva: κιθάρα tres (κιθαρόνι)

Antonio De Vivo: μπόνγκος, φωνητικά

Guido Gonzalez: τρομπέτα, Sanchez Rodriguez: μπάσο

Jainardo Batista Sterling: κόνγκας, φωνητικά

ΤΡΙΒΩΝΙΑΝΟΥ 17
METZ GR 118 38
ΤΗΛ. 9213 310 / 9232 480
FAX 9213 311
www.megafor.com
halfnote@otenet.gr

Every Night Live Jazz

ΕΝΑΡΧΗ:
10.30 Μ.Μ.
ΕΙΣΟΔΟΣ
& 10 ΠΟΤΟ:
23.48 EUR-
8.000 ΔΡΧ.
ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ:
17.61 EUR-
6.000 ΔΡΧ.

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ
ΤΑ ΝΕΑ

Canadian
Club.
WHISKY

Ακούστε τη μουσική των Mo' Guajiro www.megafor.com

Από τον Καναδά στο Πήλιο

ΑΦΟΥ δόξασε με την παλέτα του τα τοπία του Καναδά και έδρεψε επί ολόκληρες δεκαετίες τις πρέπουσες δάφνες, ο Έλληνας ζωγράφος Παλαιολόγος Σουλικιάς εγκαταστάθηκε στο βουνό των Κενταύρων, το Πήλιο. Συνεχίζει να ζωγραφίζει και το έργο του δεν είναι άγνωστο. «Δεν υποδουλώνεται στο εικονιζόμενο», έγραφε το 1985 ο τεχνοκριτικός Νίκος Αλεξίου, «τροποποιεί τα ορώμενα, τα αναπλάθει στον συγκινησιακό του κόσμο... Η ιδιαιτερότητα του Σουλικιά είναι πως κατορθώνει να συλλάβει τη χρυσή τομή ανάμεσα στο ονειρικό και το πραγματικό».

ΤΟ 1995, η Εθνική Τράπεζα οργάνωσε μια έκθεση προς τιμήν του Σουλικιά στο Μέγαρο Μελά.

Αυτοπροσωπογραφία του Παλαιολόγου Σουλικιά

Το 1997, εξέθεσε τους πίνακές του στα πλαίσια της Θεσσαλονίκης Πολιτιστικής Πρωτεύουσας αλλά και στο Μουσείο Καλών Τεχνών του Μόντρεαλ. Ο Βόλος τον τίμησε το 1996 με μια έκθεση στο Πολιτιστικό Κέντρο Τζιόρτζιο ντε Κίρικο κι είναι τέτοια η ομορφιά των χρωμάτων και η σύνθεση των όγκων στις νεκρές φύσεις, τα πορ-

τρέτα και τα τοπία του, που τα έργα του, σε οποιαδήποτε γκαλερί της Ελλάδας ή του Καναδά, θα έφευγαν σαν τα φρέσκα ψωμάκια.

Η ΑΠΟΡΙΑ του Πολ Σουλικιά, όμως, είναι ότι κανείς αρμόδιος από δήμους, υπουργεία ή και γκαλερί της πατρίδας του δεν ενδιαφέρθηκε να τον βρει, να δει τη δουλειά του, να του ζητήσει να την εκθέσει σε μια γκαλερί. Ενώ υπάρχουν ολόκληρα λευκώματα από τον Καναδά, αφιερωμένα στο έργο του, στην Ελλάδα το έργο του δεν έχει πάρει τη θέση που του αξίζει. Μένει μακριά από το ευρύτερο κοινό. Η τέχνη χρειάζεται όχι μόνο τους δημιουργούς αλλά και τα μέλη της κοινωνίας που θα την υποστηρίξουν αξιολογικά.